

Sygn. akt VIII C 546/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 8 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 maja 2018 roku w Ł.

sprawy z powództwa głównego Galerii (...) spółka z o.o. w Ł.

przeciwko M. P. i P. P.

o zapłatę

oraz sprawy z powództwa wzajemnego M. P. i P. P.

przeciwko Galerii (...) spółka z o.o. w Ł.

o zapłatę

I. z powództwa głównego:

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda Galerii (...) spółka z o.o. w Ł. na rzecz pozwanych M. P. i P. P. kwoty po 617 zł. (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

II. z powództwa wzajemnego:

1. oddała powództwo,
2. zasądza od pozwanych M. P. i P. P. solidarnie na rzecz powoda Galerii (...) spółka z o.o. w Ł. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 546/16

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2015 roku powód główny Galeria (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko pozwanym głównym M. P. i P. P. powództwo o zapłatę solidarnie kwoty 1.550 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 7 kwietnia 2014 roku pozwani zamówili u niego drzwi wraz z usługą montażu za cenę 3.250 zł. Na jej poczet zostały wpłacone dwie zaliczki w kwocie 1.000 zł i 500 zł. Po wykonaniu montażu pozwani zobowiązali się do uregulowania pozostałej kwoty. Po założeniu drzwi okazało się, że dostarczony towar jest częściowo niezgodny z zamówieniem, w drzwiach od łazienki brakowało podcięcia wentylacyjnego, w drzwiach od łazienki i przesuwnych część matowa szyby została przyklejona od złej strony, ponadto opaski

drzwiowe miały inny kolor od belki. Wobec powyższego powód wdrożył u producenta procedurę reklamacyjną, która doprowadziła do wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości za wyjątkiem zamontowanych w drzwiach szyb. Pozwanym zaproponowano wówczas rabat w wysokości 200 zł, na co wyrazili oni zgodę. Montaż reklamowanych towarów zakończył się dopiero w listopadzie 2014 roku, co miało związek z powstałymi trudnościami odnośnie wyznaczenia dogodnego dla stron terminu. W wyznaczonej dacie nie wszystkie elementy zostały jednak założone, okazało się bowiem, że odcień kolorystyczny jednej z opasek jest niewłaściwy. Pomimo wykonania całości zamówienia (za wyjątkiem jednej opaski) i udzielonego rabatu w kwocie 200 zł, pozwani nie uiszcili jednak pozostałej części zapłaty za towar.

(pozew k. 3-7)

W dniu 25 stycznia 2016 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanym głównym nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 271/16), którym zasądził dochodzoną pozewem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 49)

Nakaz ten pozwani główni, reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżyli sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu. Wyjaśnili, iż na podstawie zawartej z powodem umowy zamówili drzwi I. Domino bezprzylgowe białe z ościeżnicą, ukrytymi zawiasami, z zastrzeżeniem, że szyba matowa ma zostać zamontowana od strony zawiasowej i z podcięciem wentylacyjnym oraz drzwi I. Domino do systemu przesuwnej chowanej w ścianę, w kolorze białym, przesuw prawy, pochwyty prostokątne, kaseta pojedyncza. Ponadto zamówiona została klamka Q. Q. z rozetą. Realizacja zamówienia zgodnie z umową miała wynieść 40 dni roboczych od daty wpłacenia zaliczki, tj. od dnia 7 kwietnia 2014 roku. Do dnia złożenia sprzeciwu umowa nie została jednak wykonana w całości. Pozwani na etapie wykonywania umowy zgłaszali zastrzeżenia, m.in. w treści wiadomości e-mail z dnia 1 września 2014 roku, podnosząc okoliczność niezgodności towaru z umową, a także dodatkowo wskazując, że drzwi łazienkowe zostały zanieczyszczone klejem, klamka łazienkowa zacina się, a nadto podczas prac montażowych uszkodzona została ściana. Następnie, w dniu 22 września 2014 roku do powoda zostało wystosowane żądanie obniżenia ceny w związku z brakiem reakcji na zgłoszone zastrzeżenia i niedokończeniem realizacji zobowiązania. Dnia 7 listopada 2014 roku powód stawiał się celem dokończenia prac, do czego jednak ostatecznie nie doszło. Dnia 13 listopada 2014 roku powód został wezwany do wykonania umowy pod rygorem jej rozwiązania, z której to powinności nie wywiązał się.

(sprzeciw k. 53-55)

W odpowiedzi na sprzeciw powód główny podtrzymał pozew w całości. Wskazał, że drzwi zostały zamontowane w mieszkaniu pozwanych i są przez nich używane, przy czym w jego ocenie zgłaszane przez stronę przeciwną zastrzeżenia dotyczące niezgodności towaru z umową dotyczą w istocie kwestii o walorze estetycznym, tj. iż szyba mająca z jednej strony powierzchnię błyszczącą, a z drugiej matową, została zamontowana odwrotnie. Powód podniósł przy tym, iż sposób montażu szyby został ustalony wyłącznie dla drzwi łazienkowych. Drzwi przesuwne nie mają zawiasów, wobec czego trudno w nich wskazać prawą i lewą stronę, czego pozwani musieli mieć świadomość. W zakresie montażu szyb producent nie uznał reklamacji pozwanych, natomiast w pozostałym zakresie otrzymali oni nową klamkę, wykonano także otwory wentylacyjne w drzwiach od łazienki, zamówiona została również na koszt wykonawcy nowa opaska na drzwi. W konsekwencji, zdaniem powoda, brak jest podstaw, aby zgłaszane przez pozwanych wady postrzegać w kategorii istotnych. Powód wyjaśnił dodatkowo, iż pozwani w związku ze zgłoszonymi wadami wybrali obniżenie ceny, a więc dokonali wiążącego wyboru swojego roszczenia. Ponadto zaprzeczył, aby doszło do uszkodzenia ściany lub zabrudzenia klejem drzwi.

(odpowiedź na sprzeciw k. 102-106)

W dniu 6 lutego 2017 roku pozwani główni/powodowie wzajemni wystąpili przeciwko powodowi głównemu/pozwanemu wzajemnemu z powództwem wzajemnym wnosząc o obniżenie ceny spornego towaru o 1.500 zł w związku

z nienależyтым wykonaniem świadczenia, wydaniem towaru w stanie niezupełnym i nieestetycznym, nieposiadającego właściwości, o których sprzedawca zapewniał, o zasądzenie od pozwanego wzajemnego/powoda głównego na rzecz powodów wzajemnych/pozwanych głównych kwoty 500 zł tytułem naprawienia szkody w związku z poniesionymi kosztami użytkowania lokalu zastępczego oraz kwoty 340 zł tytułem naprawienia szkody z dnia 30 sierpnia 2014 roku powstałej na powierzchni ściany, obie kwoty wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu wzajemnego do dnia zapłaty. Odnośnie swojego żądania powtórzyli, że dostarczone drzwi miały wady w postaci m.in. źle zamontowanych szyb oraz niewykonania podcięcia wentylacyjnego. Dodatkowo na drzwiach od łazienki widoczne były ślady kleju, dostarczona klamka się zacinała, drzwi przesuwne zostały wyposażony w klamkę, która nie mogła zostać schowana w kasecie, a nadto nie dostarczono do nich opaski. W zakresie roszczeń odszkodowawczych pozwani główni/powodowie wzajemni wyjaśnili, że w związku z uszkodzeniem ściany szacują koszt jej naprawy na kwotę 340 zł, wliczając materiały i robociznę, natomiast z uwagi na opóźnienie terminu wprowadzenia się do mieszkania o co najmniej miesiąc byli zmuszeni ponosić koszty utrzymania mieszkania zastępczego.

(pozew wzajemny k. 135-139)

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie, przy czym powód główny/pozwany wzajemny wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego, podnosząc, że roszczenia nim objęte są nieudowodnione, a ponadto przedawniły się.

(protokół rozprawy 155-166, k. 193-196, k. 203-205v., k. 220-227, odpowiedź na pozew wzajemny k. 169-176, pismo procesowe pozwanych głównych/powodów wzajemnych k. 178-182)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 kwietnia 2014 roku pozwani główni/powodowie wzajemni złożyli u powoda głównego/pozwanego wzajemnego zamówienie na drzwi nr (...). Na jego mocy powód główny/pozwany wzajemny zobowiązał się dostarczyć do lokalu zamawiających: (1) drzwi marki I. model Domino, bezprzylgowe, białe, szerokość 70 cm, kierunek lewe zewnętrzne, z ościeżnicą 12-14 do drzwi bezprzylgowych ukryte zawiasy, z rodzajem zamka WC, szybą matową od strony zawiasowej i podcięciem wentylacyjnym, (2) drzwi marki I. model Domino do systemu przesuwnego chowanego w ścianę do kasety 125, białe, szerokość 80 cm, kierunek przesuw prawy, z ościeżnicą „obudowa muru do kasety E. 125”, z pochwytem prostokątnym w kolorze satynowym i z kasetą pojedynczą E. do ściany gk rozmiar 125 G80, (3) klamkę Q. Q. z rozetą WC w kolorze M91 mat. W rozmowie z technologiem firmy (...) ustalono również, że matowa warstwa szyby w drzwiach przesuwnych zostanie zamontowana po stronie zawiasowej, przy czym uzgodnienie to nie zostało odnotowane w treści zamówienia. Ponadto wykonawca zobowiązał się do zamontowania drzwi wraz z postawieniem kasety. Zamawiający mieli przygotować otwór na gotową podłogę, jak również obudować kasetę po jej założeniu, dopiero wówczas bowiem wykonawca mógł rozpocząć montaż opaski. Cena zamówienia została oznaczona na kwotę 3.250 zł, na poczet której M. P. i P. P. uiszcili zaliczkę w wysokości 1.000 zł. Termin realizacji zamówienia oznaczono na 40 dni roboczych.

Przed złożeniem przedmiotowego zamówienia w lokalu pozwanych głównych/powodów wzajemnych pracownik wykonawcy dokonał stosownych pomiarów.

(dowód z przesłuchania P. P. 00:13:56-01:03:02 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku, zeznania świadka M. W. 00:11:03-00:24:45 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zamówienie k. 24-25, okoliczności bezsporne)

W dniu 15 kwietnia 2014 roku w lokalu mieszkalnym zamawiających została zamontowana kasetka, którą zgodnie z postanowieniami umowy zamawiający mieli następnie zabudować karton-gipsem. Dzień przed montażem kasety pozwani główni/powodowie wzajemni wpłacili drugą zaliczkę w kwocie 500 zł.

Do montażu drzwi doszło w dniu 12 czerwca 2016 roku, przy czym dostarczony towar posiadał następujące wady: w drzwiach łazienkowych nie wykonano podcięcia wentylacyjnego oraz w obu dostarczonych drzwiach nieprawidłowo zamontowano szybę (matowa warstwa od złej strony). Adnotacje w powyższym zakresie zostały wpisane do protokołu montażu. Tego samego dnia powód główny/pozwany wzajemny wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 1.750 zł.

(dowód z przesłuchania P. P. 00:13:56-01:03:02 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku, zeznania świadka M. W. 00:11:03-00:24:45 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka J. G. 00:26:44-00:44:43 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, 00:16:20-00:43:40 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 6 listopada 2017 roku, zeznania świadka M. N. 01:17:54-01:27:49 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka M. M. 01:28:58-01:39:36 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (2) k. 194-195, protokół montażu k. 26, faktura k. 27, okoliczności bezsporne)

W wiadomości e-mail z dnia 17 czerwca 2014 roku pozwani główni/powodowie wzajemni, w związku ze stwierdzonymi wadami, wezwali wykonawcę do dostarczenia drzwi wolnych od wad zgodnie ze złożonym zamówieniem. W odpowiedzi na wywiedzioną reklamację powód główny/pozwany wzajemny wyjaśnił, iż producent uznał zgłoszone zastrzeżenia w zakresie braku podcięcia wentylacyjnego i źle zamontowanej szyby w drzwiach łazienkowych. Jednocześnie poinformował, że powstał problem w przypadku drzwi przesuwnych, ponieważ technolog producenta przekazał informację inną, aniżeli w dniu składania zamówienia, a mianowicie, że drzwi zostały wykonane zgodnie z zamówieniem. Wobec powyższego zamawiającym zostało zaproponowane wykonanie podcięcia wentylacyjnego oraz rabat 200 zł za pozostawienie szyb drzwiowych w dotychczasowym stanie. Replikując na powyższe zamawiający oświadczyli, że skłaniają się ku podcięciu i pozostawieniu szyb w obecnym układzie, ewentualnie podtrzymują roszczenie o zamianę stron szyb w obu drzwiach, skoro istnieje taka możliwość. Jednocześnie wskazali, że w katalogu producenta widnieje informacja, że w skrzydłach modułowych okleinowanych strona błyszcząca szyby znajduje się od strony zawiasów, skoro więc wybrane zostały drzwi prawe, to należało domniemywać, że warstwa błyszcząca szyby znajdzie się po stronie prawej zewnętrznej.

W wiadomości z dnia 23 czerwca 2014 roku wykonawca prosił o ostateczną decyzję odnośnie kształtu reklamacji, na co zamawiający oświadczyli, że wnoszą o wykonanie podcięcia wentylacyjnego oraz wymianę szyb w drzwiach.

(dowód z przesłuchania P. P. 00:13:56-01:03:02 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (2) k. 194-195, wydruk z korespondencji e-mail k. 58-73, okoliczności bezsporne)

W dniu 8 lipca 2014 roku pracownik firmy (...) dokonał oględzin drzwi zamontowanych w lokalu zamawiających. W sporządzonym protokole wskazał, że drzwi łazienkowe zostaną zabrane, celem wykonania podcięcia. Odnośnie drzwi przesuwnych odnotował, iż zostały one wykonane według opisu na etykietce oraz rysunku technicznego, w związku z czym, drzwi te zostaną pozostawione u klienta.

(zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, protokół wykonania reklamacji k. 30, okoliczności bezsporne)

W wiadomości e-mail z dnia 28 lipca 2014 roku powód główny/pozwany wzajemny poinformował zamawiających, że zostało wykonane podcięcie w drzwiach łazienkowych, natomiast producent odmówił reklamacji w zakresie sposobu zamontowania szyb. Wobec powyższego wykonawca ponownie zaproponował rabat w kwocie 200 zł i montaż drzwi w obecnej postaci. Propozycja ta została następnie ponowiona w wiadomości z dnia 22 sierpnia 2014 roku, w której ponadto podano termin montażu – 30 sierpnia 2014 roku. W wiadomości z dnia 28 sierpnia 2014 roku M. P. poprosiła o podanie ceny po rabacie, na co otrzymała odpowiedź, że wynosi ona 1.550 zł. Ostatecznie M. P. i P. P. zaakceptowali przedstawioną im propozycję rabatu, a więc zgodzili się na montaż drzwi w dostarczonej im postaci.

(dowód z przesłuchania P. P. 00:13:56-01:03:02 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku, zeznania świadka M. W. 00:11:03-00:24:45 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka J. G. 00:26:44-00:44:43 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, wydruk z korespondencji e-mail k. 58-73, okoliczności bezsporne)

W dniu 30 sierpnia 2014 roku pracownicy wykonawcy ponownie stawili się w lokalu zamawiających, gdzie zamontowane zostały drzwi łazienkowe z podcięciem oraz podjęto próbę montażu opasek na drzwiach przesuwnych. Ta jednak nie powiodła się, ponieważ przywiezione na montaż opaski były zbyt wąskie w stosunku do wykonanej zabudowy kasety (obudowa z jednej strony została pogrubiona) i nie obejmowały jej w całości. Wykonawca podjął wówczas decyzję o zamówieniu na własny koszt opasek z szerszym piórem. W trakcie przedmiotowego montażu na skutek działań pracownika wykonawcy uszkodzona została ściana – powstała rysa wraz z ubytkiem.

(dowód z przesłuchania P. P. 00:13:56-01:03:02 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku, dowód z przesłuchania M. P. 01:05:03-01:11:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku, zeznania świadka J. G. 00:26:44-00:44:43 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, 00:16:20-00:43:40 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 6 listopada 2017 roku, zeznania świadka M. N. 01:17:54-01:27:49 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka M. M. 01:28:58-01:39:36 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (2) k. 194-195, okoliczności bezsporne)

W wiadomości z dnia 1 września 2014 roku M. P. poprosiła o podanie informacji, w jakiej dacie zostaną zamówione i zamontowane właściwe opaski do drzwi przesuwnych. Ponadto wskazała, że drzwi łazienkowe zostały zanieczyszczone klejem wokół szyby, klamka łazienkowa zacina się, ponadto podczas prac montażowych została uszkodzona świeżo pomalowana ściana.

Powód główny/pozwany wzajemny zamówił u producenta opaskę z szerszym piórem, przy czym wybrana została opaska dokładnie tego samego koloru i producenta, co opaska niepasująca. W wiadomości z dnia 22 września 2014 roku wykonawca poinformował o powyższym zamawiających. W odpowiedzi M. P. podniosła, że wobec rozpatrywania zgłoszonych zastrzeżeń przez okres 23 dni uznaje wniesioną w ich zakresie reklamację za uznaną, a ponadto zażądała obniżenia ceny towaru o kwotę 750 zł w związku z koniecznością naprawy ściany i przesunięciem terminu przeprowadzki, co zrodziło dodatkowe koszty najmu lokalu. W kolejnych wiadomościach e-mail strony uzgadniały termin montażu opaski, który ostatecznie został ustalony na dzień 7 listopada 2014 roku.

W dniu 31 października 2014 roku G. Drzwi Modern wystawiła fakturę korygującą nr 14/14/ (...) do faktury VAT nr (...), mocą której dokonała zmniejszenia pierwotnej wartości o kwotę 200 zł, a więc o wysokość przyznanego zamawiającym rabatu.

(zeznania świadka J. G. 00:26:44-00:44:43 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, 00:16:20-00:43:40 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 6 listopada 2017 roku, protokół montażu k. 26, wydruk z korespondencji e-mail k. 58-73, okoliczności bezsporne)

W uzgodnionym dniu pracownicy powoda głównego/pozwanego wzajemnego, stawili się w lokalu zamawiających, celem dokończenia prac – montażu opaski na konstrukcji drzwi przesuwnych. Montaż trwał kilka godzin, a w jego trakcie osoby go wykonujące wymieniali między sobą szereg uwag, które świadczyły o powstaniu jakichś problemów. Ostatecznie, po upływie około 4 godzin, montaż został uznany za zakończony. Gdy zamawiający rozpoczęli ocenę wykonanych prac spostrzegli, że jedna z opasek zamontowanych na obudowie kasety różni się kolorem od pozostałych, ponadto nieestetycznie zostało wykonane nacięcie w narożach, na skutek czego belki nie schodziły się ze sobą. Powstała

w tym miejscu przestrzeń została wypełniona akrylem. W wyniku zgłoszonych uwag montażysta zdjął opaski. W protokole montażu odnotowano „opaski mają inny kolor od belki”.

(dowód z przesłuchania P. P. 00:13:56-01:03:02 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka M. M. 01:28:58-01:39:36 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (2) k. 194-195, protokół montażu k. 26)

W wiadomości e-mail z dnia 13 listopada 2014 roku powód główny/pozwany wzajemny potwierdził problem z odcieniem jednej z opasek, a ponadto wniósł o uregulowanie kwoty 1.550 zł. W odpowiedzi M. P. wskazała, iż uznaje montaż za niedokończony oraz zażądała dokończenia usługi w terminie do dnia 20 listopada 2014 roku pod rygorem zamówienia opasek u innego przedstawiciela na koszt wykonawcy. Replikując na powyższe powód główny/pozwany wzajemny przyznał, że montaż nie został dokończony, ale wyłącznie w zakresie jednego elementu. Wyjaśnił, że zamówienie nowej opaski musi się odbyć w trybie reklamacyjnym, przy czym sama produkcja tego elementu trwa 3-4 tygodnie, co czyni dotrzymanie wyznaczonego na dokończenie prac terminu niemożliwym. Jednocześnie wykonawca wyraził zgodę na wykonanie i montaż opaski przez inną firmę, dodając jednocześnie, że koszt powyższego to kwota maksymalnie 200 zł. W konsekwencji poprosił o uregulowanie kwoty 1.350 zł za dotychczas wykonane prace.

(zeznania świadka J. G. 00:26:44-00:44:43 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:46:01-01:16:19 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 13 lutego 2017 roku, wydruk z korespondencji e-mail k. 58-73, okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 27 stycznia 2015 roku powód główny/pozwany wzajemny wezwał M. P. i P. P. do zapłaty kwoty 1.550 zł wraz z odsetkami z tytułu wykonanych prac. Wezwanie tej treści zostało ponowione w dniach 25 czerwca 2015 roku i 3 listopada 2015 roku.

(wezwanie do zapłaty k. 36, 38, k. 40, wydruk z książki nadawczej k. 37, k. 39, potwierdzenie odbioru k. 42)

Do dnia wyrokowania M. P. i P. P. nie odstąpili od przedmiotowej umowy o dzieło, nie zamówili również brakującej opaski na koszt wykonawcy. Sam wykonawca nie zamówił ostatecznie wadliwej kolorystycznie opaski i nie dokończył prac montażowych w zakresie drzwi przesuwnych.

(dowód z przesłuchania P. P. 00:13:56-01:03:02 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku, zeznania świadka B. K. (1) 00:16:20-00:43:40 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 6 listopada 2017 roku, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia, nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto wyjaśnienia stron oraz zeznania świadków.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zarówno powództwo główne, jak i powództwo wzajemne, okazały się niezadane.

Na wstępie należy podkreślić, że zawarta przez strony w dniu 7 kwietnia 2014 roku umowa jest umową o dzieło, gdyż zawiera wszelkie elementy przedmiotowo istotne tejże umowy. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. O zakwalifikowaniu umowy do danego typu, decyduje zaś jej treść ustalona przez strony. Umowa o dzieło jest umową określonego rezultatu (ma na celu wytworzenie dzieła, tu: dostarczenie i montaż stolarki drzwiowej).

W przedmiotowej sprawie okoliczności zawarcia umowy oraz jej główne postanowienia były między stronami niesporne. Umowa ta obejmowała dostarczenie drzwi łazienkowych (bezprzylgowych) oraz pokojowych

(przesuwnych), a następnie ich montaż w lokalu pozwanych głównych/powodów wzajemnych. Sąd przyjął przy tym, że w czasie składania zamówienia M. P. i P. P. poczynili zastrzeżenie, iż szyby w obu drzwiach, których powierzchnia z obu stron była różna, tj. z jednej strony matowa, z drugiej błyszcząca, mają być montowane w ten sposób, iż szyba matowa będzie występowała od strony wejścia do pomieszczeń (od strony zawiasowej). Wprawdzie w przypadku drzwi przesuwnych zawias nie występuje, to jednocześnie w oparciu o katalog producenta i rozmowę z technologiem, zamawiający wraz z pracownikiem wykonawcy ustalili, że taki montaż szyby jest w ich konstrukcji możliwy. Powyższego nie wyklucza przy tym treść zamówienia, w którym sposób montażu szyby został oznaczony wyłącznie w stosunku do drzwi łazienkowych, w wiadomości e-mail z dnia 18 czerwca 2014 roku, stanowiącej odpowiedź na reklamację pozwanych głównych/powodów wzajemnych, wykonawca wprost bowiem wskazał, że na okoliczność sposobu montażu w drzwiach przesuwnych otrzymał od technologa inną informację, aniżeli w dniu składania zamówienia. Powyższe w ocenie Sądu przesądza o tym, że kwestia montażu szyby była między stronami ustalana również w odniesieniu do drzwi przesuwnych. Wątpliwości nie budziło ponadto, że na poczet zamówienia pozwani główni/powodowie wzajemni uiścili łącznie kwotę 1.500 zł, a następnie, na mocy czynionych przez strony ustaleń, zamawiający otrzymali rabat w kwocie 200 zł, co miało związek z dostarczeniem im drzwi nieodpowiadającym treści zamówienia, tj. z szybami zamontowanymi po złej stronie. W kontekście zebranego materiału dowodowego należało również przyjąć, iż poza nieprawidłowym montażem szyb, zamawiający zgłaszali zastrzeżenia, co do braku wykonania podcięcia wentylacyjnego w drzwiach łazienkowych, w zakresie której wady producent uwzględnił reklamację i wykonał stosowne podjęcie. Niesporne między stronami było również, że montaż kasety do drzwi przesuwnych odbył się w dniu 15 kwietnia 2014 roku, montaż drzwi (po uprzednim wykonaniu zabudowy kasety przez zamawiających) w dniu 12 czerwca 2014 roku, następnie, po wykonaniu przez producenta podcięcia wentylacyjnego, w dniu 30 sierpnia 2014 roku powód główny/pozwany wzajemny podjął próbę montażu opasek na drzwiach przesuwnych, które jednak okazały się zbyt wąskie w stosunku do wykonanej zabudowy kasety. Tego dnia doszło również do uszkodzenia ściany w mieszkaniu zamawiających przez B. K. (3), co też świadek ten sam przyznał w toku przesłuchania przed Sądem. Nie powielając ustaleń faktycznych przypomnieć należy, że w dniu 1 września 2014 roku M. P. zgłosiła wykonawcy fakt uszkodzenia ściany, a także zabrudzenia drzwi łazienkowych klejem, źle działającą klamkę łazienkową, wystosowała także zapytanie odnośnie daty montażu nowych, szerszych opasek, które wykonawca zobowiązał się zamówić na swój koszt. Odnośnie samych opasek wskazać należy, że zostały one przez powoda głównego/pozwanego wzajemnego zamówione u producenta w tym samym kolorze, co opaski pierwotne. Brak było natomiast podstaw do przyjęcia, iż zamawiający zgłaszali także wady związane ze sposobem zamontowania drzwi przesuwnych w kasecie, a mianowicie fakt, iż drzwi nie „chowają się” całe, powyższe w żaden sposób nie wynika bowiem z korespondencji prowadzonej przez strony. Sama umowa nie przywidywała przy tym sposobu, w jaki drzwi miały „chowac się” w ramach wykonanej ich konstrukcji, przy czym pracownicy wykonawcy podnosili w składanych zeznaniach, iż z reguły część drzwi zawsze wystaje, co umożliwia ich chwycenie i zamknięcie.

W świetle przeprowadzonych dowodów Sąd przyjął ponadto, że na wyznaczone terminy montażu opasek (30 sierpnia i 7 listopada 2014 roku) istotny wpływ miał okres urlopowy zamawiających oraz późniejsze problemy z dobraniem dogodnej dla obu stron daty ostatecznego montażu. Strony były również zgodne co do tego, że montaż opasek zaplanowany na dzień 7 listopada 2014 roku nie zakończył się sukcesem, po zakończeniu prac okazało się bowiem m.in. że jedna z opasek różni się kolorem od pozostałych. Wprawdzie B. K. (1) w swoich depozycjach podnosiła, że w jej ocenie kolor opasek był jednakowy, to jednocześnie z korespondencji mailowej stron niespornie wynika, iż reklamacja w zakresie nieprawidłowego koloru opaski została przez wykonawcę przyjęta, a sam montaż nie został dokończony, czemu wykonawca dał wyraz w wiadomości e-mail z dnia 18 listopada 2014 roku. Sąd przyjął ponadto, że strony nie wypracowały ostatecznego porozumienia odnośnie dalszego montażu opaski. Wprawdzie zamawiający zagrozili, że w przypadku braku dostarczenia opaski w terminie 7 dni, zakupią opaskę u innego podmiotu i zlecą jej montaż na koszt wykonawcy, to jednocześnie groźba ta nie została spełniona. Z kolei wykonawca, co sam przyznał, nie zamawiał nowej opaski i poprzestał na przesłaniu informacji, iż wyraża zgodę na montaż przez inny podmiot z zastrzeżeniem, iż maksymalny koszt takiego montażu i zakupu opaski nie przekroczy kwoty 200 zł. Jednocześnie pozwani główni/powodowie wzajemni nie złożyli stronie przeciwnej oświadczenia o odstąpieniu umowy, co prowadzi do wniosku, iż uznają oni umowę za obowiązującą w dalszym czasie, zaś dzieło za niewykonane w całości. Wprost przyznał to P. P. zeznając „My do chwili obecnej nie zrezygnowaliśmy z zamówienia, zgłaszaliśmy tylko wady” (k. 225). Wprawdzie B.

K. (1) zeznała „My po raz trzeci opasek nie zamówiliśmy. Dla mnie cała transakcja z klientem została zakończona” (k. 162), to jednocześnie nie może budzić wątpliwości, że prace związane z wykonaniem umowy przez powoda głównego/pozwanego wzajemnego nie zostały w całości wykonane. Istotne jest w tym miejscu podkreślenie, że założenie opasek na konstrukcji drzwi jest jednym z elementów wykonania dzieła zamówionego przez pozwanych głównych/powodów wzajemnych. Skoro opaski nie zostały założone nie można uznać, że dzieło zostało wykonane w całości, oddane i przyjęte przez zamawiającego. Implikacją powyższego musi być przyjęcie, iż powództwo główne zostało wytoczone zbyt wcześnie, albowiem po stronie powoda głównego nie ukonstytuowało się jeszcze uprawnienie do żądania zapłaty wynagrodzenia. Przypomnienia wymaga, że w myśl art. 642 § 1 k.c. w braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła. Wprawdzie § 2 przytoczonego przepisu przewiduje możliwość płatności wynagrodzenia w częściach, ale wyłącznie wtedy, gdy dzieło miało być oddane w częściach, a wynagrodzenie zostało ustalone za każdą część z osobna, które to przesłanki nie zostały na gruncie niniejszej sprawy spełnione. Sąd oczywiście dostrzega fakt, iż w postanowieniach umowy stron przyjęto, że całość ceny podlega zapłacie przed rozpoczęciem prac montażowych, to jednocześnie nie budzi wątpliwości, iż strony zmodyfikowały ten zapis w ten sposób, iż zamawiający mieli uiszczyć pozostałą część wynagrodzenia po zakończeniu wszystkich prac. Niesporne jest także, że w omawianym przypadku oddanie dzieła nie polegało wyłącznie na dostarczeniu pozwany głównych/powodom wzajemnym zamówionych przez nich drzwi, ale także ich montaż. W ocenie Sądu nawet gdyby nie podzielić powyższej argumentacji i przyjąć, że wykonawca był jednak uprawniony do żądania zapłaty wynagrodzenia za wykonane częściowo dzieło, należałoby uznać, iż powód główny/pozwany wzajemny nie wykazał wysokości dochodzonego roszczenia. W myśl zaś treści przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu, o które sformułował swe roszczenie. To zatem powód główny winien w przedmiotowej sprawie wykazać, że z tytułu wykonania dzieła w opisanym wyżej kształcie przysługuje mu wynagrodzenie w określonej wysokości, z której to powinności powód główny nie wywiązał się. Przypomnienia wymaga, że w zamówieniu wartość dzieła została określona całościowo, a więc bez rozbijania ceny na drzwi łazienkowe i drzwi przesuwne. Także zaliczka została uiszczona na poczet całości zamówienia, zamawiający nie wskazywali bowiem na rzecz, jakich konkretnie drzwi ma być ona zaksięgowana. Nie sposób jednocześnie przyjąć, że cena obu drzwi była taka sama, drzwi te różniły się bowiem od siebie praktycznie w każdym elemencie, począwszy od ich wielkości, a skończywszy na sposobie montażu i rodzaju ościeżnicy. Nawet zatem gdyby założyć, że umowa w zakresie drzwi łazienkowych została wykonana w całości, bez żadnych wad (co jednak może budzić wątpliwości w kontekście tego, że zamawiający zgłosili reklamację odnośnie zabrudzenia drzwi klejem, w stosunku do której wykonawca nie ustosunkował się) to i tak niemożliwym byłoby ustalenie, w zakresie jakiej właściwej kwoty wykonanie to nastąpiło. Tożsamą ocenę należy poczynić w odniesieniu do drzwi przesuwnych, przy czym w tym przypadku nie budzi wątpliwości, że ich wykonanie/montaż nie został zakończony. Oczywiście drzwi te zostały założone i zapewne można z nich korzystać, jednak równie oczywiste jest to, że opaski stanowiły immanentny element ich konstrukcji. Wykazaniu podlegała zatem nie tylko cena tychże drzwi, ale również wartość wykonanego w ich zakresie dzieła, przy uwzględnieniu, że nie zostało ono wykonane w całości. Żaden z zaferowanych przez powoda głównego/pozwanego wzajemnego dowód nie zmierzał jednak w kierunku wykazania powyższego. Nie budzi przy tym wątpliwości, iż twierdzenia wykonawcy, jakoby wartość brakującej opaski wraz z montażem winna wynieść maksymalnie 200 zł jest niewystarczająca do przyjęcia tej wyceny za wiarygodną. Mając powyższe na uwadze powództwo główne podlegało oddaleniu w całości.

Na oddalenie zasługiwało również powództwo wzajemne. W pierwszej kolejności przypomnienia wymaga, że powód główny/pozwany wzajemny podniósł zarzut przedawnienia roszczenia objętego powództwem wzajemnym, który w przeważającej części okazał się zasadny. Zgodnie z treścią art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane - od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane. W niniejszej sprawie nawet gdyby przyjąć, iż umową stron termin oddania dzieła został wydłużony do dnia 7 listopada 2014 roku (7 miesięcy od daty zawarcia umowy, przy

terminie umownym 40 dni roboczych), to i tak w dniu wytoczenia powództwa wzajemnego (6 lutego 2017 roku) roszczenie pozwanych głównych/powodów wzajemnych w zakresie kwoty 1.500 zł, co do której wnieśli o obniżenie ceny towaru konsumpcyjnego, uległo przedawnieniu. W kontekście powyższego jedynie na marginesie wyjaśnić należy, że pozwani główni/powodowie wzajemni w ogóle nie wykazali, iż w związku z wykonaniem dzieła jedynie w części, jego cena winna ulec obniżeniu o kwotę 1.500 zł. O ile bowiem niesporne jest, że montaż drzwi przesuwnych nie został zakończony, a same drzwi nie były kompletne (brak opaski), a na drzwiach łazienkowych były ślady po jakiejś substancji, to jednocześnie żaden ze zgłoszonych przez pozwanych głównych/powodów wzajemnych dowodów nie zmierzał do wykazania wartości stwierdzonych wad. Odnosnie roszczeń odszkodowawczych, nie budzi wątpliwości, że ich źródła należy poszukiwać w art. 415 k.c. (zniszczenie ściany) oraz art. 471 k.c., a więc nie uległy one przedawnieniu. Także one jednak nie zostały w ogóle udowodnione. Na okoliczność ponownego malowania ściany nie zostało wykazane, jaka powierzchnia ściany została pomalowana i jaki był koszt materiałów oraz robocizny z tym związany. P. P. sam przyznał, iż nie zna ceny litra farby lateksowej, z kolei przyjęcie przez pozwanych głównych/powodów wzajemnych, że średni rynkowy koszt położenia gładzi, gruntowania i malowania 1 metra kwadratowego ściany wynosi 25 zł, nie znajduje poparcia w zaoferowanych przez nich dowodach. Oczywiście dla wykazania powództwa w tej części koniecznym było wykazanie, że niezbędnym było pomalowanie całej ściany od nowa, po uprzednim zeszlifowaniu poprzedniej warstwy farby i uzupełnieniu ubytku, czemu pozwani główni/powodowie wzajemni nie zdołali sprostać. Również nieudowodnione jest roszczenie odszkodowawcze z tytułu zwrotu kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania zastępczego. W sprawie nie zostało bowiem wykazane, że późniejsze wprowadzenie się pozwanych głównych/powodów wzajemnych do lokalu miało związek z działaniem wykonawcy dzieła (z zeznań P. B., u którego pozwani ci zamieszkiwali wynika, że mieli się oni wyprowadzić po wakacjach, a uczynili to dopiero w październiku, przy czym nie budzi wątpliwości, że wstawienie w dniu 30 sierpnia 2014 roku obu drzwi, umożliwiło pozwanym korzystanie z lokalu, a zatem wątpliwe jest, aby brak założenia opasek w drzwiach przesuwnych stanowił przyczynę przełożenia przeprowadzki na późniejszy okres), ale także, za jaki dokładnie okres dochodzą odszkodowania i z tytułu jakich konkretnie poniesionych kosztów. Te ostatnie w ogóle nie zostały oznaczone, a z zeznań P. B. wynika wyłącznie, że pozwani główni/powodowie wzajemni dokładali się do czynszu po połowie i ponosili większość kosztów utrzymania mieszkania, których wartości świadek jednak nie podał. W świetle treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. nie sposób zatem przyjąć, iż roszczenia objęte pozwem wzajemnym zostały udowodnione. Przypomnienia wymaga, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, zadaniem sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Podkreślić jednak należy, że dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony ani materialnoprawnym, ani procesowym, a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym i w konsekwencji sąd nie może nakazać, czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu i tylko od woli strony zależy, jakie dowody sąd będzie prowadził. Jeżeli strona uważa, że do udowodnienia jej twierdzeń wystarczy określony dowód i dlatego nie przytacza innych dowodów, to jej błąd nie jest usprawiedliwiony, sama ponosi winę niezgłoszenia dalszych dowodów i nie może zarzucać nieuzasadnionego uniemożliwienia wykazania jej praw.

Mając powyższe na uwadze powództwo wzajemne podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

W zakresie powództwa głównego, pozwani główni wygrali sprawę w całości, a zatem powód główny winien zwrócić im koszty procesu, na które złożyły się: wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika – 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od powoda głównego na rzecz pozwanych głównych kwoty po 617 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W zakresie powództwa wzajemnego, pozwany wzajemny wygrał sprawę w całości, a zatem mógł się zasadnie domagać od strony przeciwnej zwrotu poniesionych przez siebie kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w wysokości 900 zł.